

Sarkozy zsidó gyökerekkel
– 10. oldal

Olmert: «Forradalmi
békekezdeményezés» – 19. oldal

IZRAELBŐL

HÍREK

www.ejfelikialtas.hu

2007. június – 06. sz.

I ♥
Israel

Miért
szeretem
Izraelt:
a zsidókat?

5. oldal

בית שלום
BETH-SHALOM

- Jeruzsálem jólétéről van szó
- a béke Jeruzsálemből jön, s oda árad.

Izraelnél az ígéreteket és a perspektívákat nemcsak e világra vonatkozóan láthatjuk, hanem bőségesen a túlvilágra vonatkozóan is. Hogyan is mondhatnánk: «Kedves Üdvözítőnk», s ezzel egy időben hogyan utasíthatnánk el a zsidó embereket? Ez nem lehet így áldott, hiszen érvényben van ez az isteni Szó is: «*Megáldom a téged áldókat...*»

(vö. 1Mo 12,3). Ez Isten alapprogramjában áll. Izraeli mindenekelőtt Isten Egyszülött Fia, és Övé az Atya szeretete. Ahogyan Isten szereti az Ő népét, azt alig lehet leírni: «*Mivel drágának tartalak, és becsesnek, mivel szeretlek...*» (Ézs 43,4).

A Szentföld, Izrael, a szent várossal, Jeruzsálemmel már a Szentírás lapjain is gyakran előfordul. Miért szent tehát Izrael, Jeruzsálem és a Biblia? Mert mindhárom Istenhez tartozik és Ő a szent és igaz Isten! Mi pedig, ti és én, beletartozunk szövetségébe. Mert mi, akik Jézus Krisztusban hiszünk, és személyes viszonyban állunk

Vele, ennél a helyzetnél fogva szintén szentek és igazak vagyunk. És mi Őbenne választottak vagyunk: «*Ti azonban választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tu-*

A zsidók és keresztyének Szentföldje az eljövendő Messiásnak és királyi uralmának is földje

lajdonba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket» (1Pt 2,9).

Végezetre még egyszer megkérdezem:

Szeretitek a mi Urunk népét és országát? Imádkoztok rendszeresen Izraelért? Támogattok projekteket Izraelben, hogy ezáltal is előbbre haladjon üdvterve? Ha még nem: tegyétek meg ezt azonnal! Amikor imádkozunk, Isten kezét fogjuk meg. Azt kívánom mindannyiunknak, s főként Izrael népének, hogy az ígéreték/proféciák legyenek történelemmé! Ha ez meglesz, akkor eljön végül Ő, az Úr Jézus, a Jesua háMássiách hamar. És ez a mi kívánságunk, és Izraelé. Maranatha – Jöjj, Urunk! Mássiách-nak, jövel! ■

JESUA ÉS IZRAEL

■ MESSIÁSI PANORÁMA JERUZSÁLEMBŐL

Az izraeli messiási-zsidó mozgalom első folyóiratai – történelmi visszapillantás

«*Harmat leszek Izraelnek*» (Hós 14,6).

DR. GERSON NEREL – 11. RÉSZ

A harmadik, már Izrael Államban megjelent, Jesua zsidó tanítványai által kiadott magazinnak a neve egy héber szó volt: a «Tal», ami magyarul harmatot jelent. A Harmat c. lap alapítója és főszerkesztője Mose Immanuel Ben-Meir (1905-1978) volt, a Lilienthal család jeruzsálemi ágának leszármazottja. A lap teljes neve így hangzott: «Harmat – az izraeli független messiási zsidók ingyenes folyóirata.» Fél évtizeden át, 1962 augusztusa és 1967 szeptembere között csaknem töretlenül jelent meg ez

a negyedéves folyóirat. A borítólapon a Harmat cím a Dávid-csillag közepén kapott helyet. A Harmat nevet a Tanach (Ószövetség) következő két verséből vezették le: «*Harmat leszek Izraelnek*» (Hós 14,6), és: «*... a szőlő megadja gyümölcsét, a föld megadja termését, az ég megadja harmatát, és mindezeket a megmaradt nép tulajdonává teszem*» (Zak 8,12). A lapot Jeruzsálemben nyomták, de Ben-Meir – mint már a Brit Mandátum idején – Haifában élt.

Ben-Meir látomása már az első kiadás bevezetőjében megmutatkozott. Ebben a következőt írta: «A messiási zsidók Izrael Államban olyanok, mint a pásztor nélküli nyáj. Hasonlítanak ahhoz a hullához, amely vonzza a dögekelyűket... Az izraeli messiási zsidók pénzforrásul szolgálnak mindazoknak «a vezetőknak», «kincstárnokoknak», «pásztoroknak», «igehirdetőknak» és «titkároknak», akik a messiási zsidók tragikus helyzetét a maguk számára akarják

kihasználni...Távolról és közelről egyaránt hozzánk jönnek. Hátizsákjukat megtömték mindenféle lehetséges üdveszközzel, amelyek segítségével helyzetünket javítani vélték. Csakhogy ezek az üdveszközök csak arra jók, hogy elkábítsanak velük bennünket, és viasként ragadjanak minket markukba. Ez oda vezet, hogy még inkább megromlik helyzetünk, miközben ezek az emberek házaikat romjainkra húzzák fel.»

Röviddel ezután így írt Ben-Meir: «Ez a lap a megváltás és az élet vonalát követi, ami újra rendbe hozza helyzetünket, és segít abban, hogy a rablómadarakat elűzzük, s megóvjuk magunkat fáradósáinktól, hogy általuk a tartós bódulat állapotába essünk. Messiási zsidókként az országunkban élő testvéreink között fontos és sajátos szerepet töltünk be Urunk és a Messiás Jesua bizonyágtévőiként, és csak akkor tudjuk ezt a feladatot betölteni, ha egyszerre megvan bennünk a zsidó és a messiási érzékenység. Ők ugyanis (a «rablómadarak») megpróbálják ezt az érzékenységet, fogékonyságot megzavarni vagy elaltatni. Lapunknak az a célja, hogy harcot folytasson e próbálkozás ellen. Ezért e lapon keresztül olyan asztalt készítünk, amelyen sokféle egészséges és erősítő eledel és étel-

miszer található, amit a «jiddis mama» jótékony kezei készítettek elő (ő a zsidó mama; Ben-Meir itt a Jesua-hit zsidó gyökereire mutat rá), melyek a teljes és szent életre ébresztenek rá minket, amit a Szentséges, áldott legyen, közülünk mindenkinek már előre elkészített.»

Ben-Meir szerint a «rablómadarak» Izraelben annak a «bibliátlan keresztényeknek» voltak a képviselői, akik a tiszta, egyedül a Bibliához igazodó hitnek az útjáról letértek. A «Tal» kiadásával Ben-Meir azokat a misszionáriusokat vette célba, akik külföldről az ún. «örökségből kitagadottság teológiáját» hozták magukkal, s akiknek a munkatársai azt tanították Izraelben, hogy «a szűz Izrael elbukott, és nem képes újra feltámadni, és a zsidónak nem-zsidóvá kell lennie azért, ha keresztényé akar válni». Ezért Ben-Meir elutasította azokat a nézeteket és tanokat, amelyek a Szentírásnak a zsidókról és Isten üdvtervében betöltött szerepükről szóló teljes bizonyágteljes összefüggésében nem állják meg a helyüket.

A «Tal» cikkei között két személyes bizonyágtételt is találunk, amelyek megkülönböztetett érdeklődésre tarthatnak számot. Az egyik Daniel Ciontól származik, az egykori bulgáriai főrabbitól. A II. világháború

idején Cion főrabbi a fővárosban, Szófiában jelentős szerepet játszott, amikor arról volt szó, hogyan lehet a zsidókat a náciaktól megvédeni. 1949-ben kivándorolt Izraelbe és Jaffa bolgár negyedében telepedett le. Ott tevékenykedett továbbra is, mint a Bulgáriából bevándorló zsidók rabbija. Cikkének bevándorló zsidók rabbija. Cikkének ezt a címet adta: «Hogyan fogadtam el Jesuát Uramnak, és Megváltómnak», s ez a «Tal» második kiadásában jelent meg. Ebben Daniel Cion leírja, hogyan jelent meg neki személyesen többször is Jesua. Egyebek mellett ezt írta: «Ros Chodes kezdetekor, Svat 5710-ben, azaz 1950-ben rám szállott a Szentlélek mint valami égő láng. A hangom is elakadt, sem beszélni, sem lélegezni nem tudtam, és nem értettem, mi történik velem. Aztán egy belső hang így szólt hozzám: «Indulj és hirdesd a Jesuába, mint Messiásba vetett hitedet a Főrabbinátus mindkét titkáranak!»... Nem találtam nyugalmat többé, míg nem a következő nap felkeltem és elmentem Tel-Avivba. Ott találkoztam a két titkárral és elmondtam nekik, mi történt velem.»

Ez az «ügy» aztán egész Izraelben csakhamar ismertté vált. Cion rabbi lelki zavarokkal küszködő embernek minősítették, és végül jaffai rabbiállását is fel kellett adnia. ■

HÁTTÉRINFORMÁCIÓK IZRAELBŐL

■ EXKLUZÍV INTERJÚ A MOSZAD KORÁBBI FŐNÖKÉVEL

«A Harmadik Világháború kellős közepén»

Epraim Halevi 1998 és 2002 között vezette az izraeli külhoni titkosszolgálatot, a Moszadot. Kijelentése részben sokkoló. A hívő kereszténynek felteszik a kérdést: Lehet, hogy a végidők tekintetében sokkal előrébb járunk már, mint ahogyan azt gondoltuk. Meg kell várnunk a hatalmas atomrobbantást?

Halevi 1934-ben született Londonban, életét Izrael biztonságának szentelte. Közismertek számos ország kormány- és államfőihez fűződő jó kapcsolatai, köztük a korábban uralkodott jordán király Husszeinhez, aki Halevit szoros barátjának tekintette. A Moszad éléről való távozása után 2006-ig a Knesszet nemzetbiztonsági bizottságában dolgozott. Időközben a világ minden táján előadásokat tart és egy könyvet is megjelentetett a Moszadnál eltöltött éveiről.

Halevi aggódik. Kevésbé Izrael léte, mint inkább a világbéke miatt. Mert úgy hiszi, hogy mi már a Harmadik Világháború kellős közepén vagyunk.

Halevi a «Hírek Izraelből»-nek adott exkluzív interjújában elmondta, hogy «Irán Izrael ellenes fenyegetését komolyan kell venni. Ez mégsem egy új fenyegetés, hiszen az 1990-es évek óta tudjuk, hogy ott főznek számunkra valamit. Azóta árgus szemekkel figyeljük a fejleményeket».

Hírek Izraelből: Mondana erről valami közelebbit?

Efraim Halevi: «Csak annyit tudnék mondani, hogy Izrael történelme igazolta, hogy mi mindig elég korán felismertük a veszélyeket és tudtuk, miként kell azokat kezelni. Csupán egyszer volt másként, az 1973-as Jom Kippur Háborúban. Az iráni fenyegetés ellenére sem érzem Izrael létét veszélyeztetve. Nem hiszem, hogy el lehet pusztítani Izraelt, mivel ren-